

Dosarul nr. 3ra-747/23
2-22070188-01-3ra-12072023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Ciumac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

28 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Agrosfera-BM”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agrosfera-BM” împotriva Serviciului Vamal al republicii Moldova și Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Agrosfera-BM” și s-a menținut hotărârea instanței de fond,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2022, SRL „Agrosfera-BM” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada 11.02.2022-14.02.2022, Biroul Vamal Centru a efectuat un controlul ulterior în cadrul SRL „Agrosfera-BM”, prin reverificarea declarațiilor vamale de import nr.2021I06828, 2021I06829, 2021I06830 din 18.10.2018 vizând corectitudinea acordării tratamentului tarifar preferențial (preferința 200). Ca urmare, a fost întocmit Procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.10.22/02-R din 15.02.2022, conform pct.93 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1000 din 17.10.2018.

A invocat că, în urma studierii datelor din cele trei declarații vamale specificate supra, pârâtul a constatat că reclamantul a importat de la SC „EVW HOLDING” SRL din România 3 unități de transport, după cum urmează: declarația vamală de import nr.2021I06828 - Tractor rutier pentru semiremorci, uzat, autovehicul pentru tracțiune marca VOLVO FH42TB/FH420, șasiu YV2AG10A9AB565647, anul fabricării 2010, diesel - 1 unitate; declarația vamală de import nr.2021I06829 - Tractor rutier pentru semiremorci, uzat, autovehicul pentru tracțiune marca VOLVO FH42TB/FH420,

șasiu YV2AG10A9AB565602, anul fabricării 2010, diesel - 1 unitate; declarația vamală de import nr.2021I06820 - Tractor rutier pentru semiremorci, uzat, autovehicul pentru tracțiune marca VOLVO FH42TB/FH420, șasiu YV2AG10A9AB566274, anul fabricării 2010, diesel - 1 unitate; toate trei unități cu valoare statistică totală de 1 243 403,10 de lei.

A relatat reclamantul că, Biroul Vamal Centru a stabilit că la importul respectivelor unități de transport, reclamantul a beneficiat de scutirea de la achitarea taxei vamale în mărime de 8%, în baza certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. E 0278997, nr. E 0278998, nr. E 0278999 din 16.10.2018. În contextul controlului efectuat, Biroul Vamal Centru a invocat prevederile Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014, ratificat prin Legea nr.112 din 02.07.2014, potrivit căreia, la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană beneficiază de tratament tarifar preferențial. La rândul său, regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului menționat supra sunt prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan - euro - mediteraneene (Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr.111 din 28.05.2015.

A notat reclamantul că, în Procesul-verbal contestat Biroul Vamal Centru indică faptul că, în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) din Apendicele I la Convenția PEM, dar și Protocolul II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, a solicitat verificarea ulterioară de către autoritățile vamale ale României a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. E 0278997, nr. E 0278998, nr. E 0278999 din 16.10.2018.

Drept urmare, a parvenit răspunsul Direcției Regionale Vamale București nr. MBR_DRVB/SRV/10608 din 29.06.2020, potrivit căruia certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. E 0278997, nr. E 0278998, nr. E 0278999 din 16.10.2018 sunt autentice, însă nu se poate confirma originea preferențială a mărfurilor vizate, în sensul prevederilor din Apendicele I la Convenția PEM .

În baza acestui răspuns Biroul Vamal Centru a conchis că cele 3 unități de transport în speță pe care reclamantul le-a importat de la SC „EVW HOLDING” SRL din România nu cad sub incidența tratamentului tarifar preferențial (preferința 200). Astfel, s-a decis că trebuie să fie întocmită Decizia de regularizare prin care se vor recalcula obligații vamale în sumă de 119 366, 73 lei, dar și recalcularea majorării de întârziere în dependență de data întocmirii Deciziei de regularizare.

Astfel, la data de 24.02.2022, reclamantul a contestat Procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.10.22/02-R din 15.02.2022, invocând faptul că originea celor 3 unități de transport în speță pe care le-a importat de la SC „EVW HOLDING” SRL din România este confirmată prin certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. E 0278997, nr. E 0278998, nr. E 0278999 din 16.10.2018 care au fost recunoscute de autoritatea vamală a țării exportatoare ca fiind autentice. Mai mult ca atât, SRL „Agrosfera-BM” a menționat că în conformitate cu standardul SMV ISO 3780/2010 „Vehicule rutiere. Cod de identificare a constructorilor (WMI)”, aprobat prin hotărârea INSM nr.432-ST din 18.11.2010, unitățile de transport în

cauză, pe baza verificării codului VIN, corespund tarii producătoare SUECIA - țară membră a Uniunii Europene.

A relatat reclamantul că Biroul Vamal Centru l-a informat că nu există temeieri de revocare a actului contestat, că va fi întocmită Decizia de regularizare prin care se vor recalcula obligații vamale în sumă de 119 366, 73 lei, dar și majorări de întârziere în dependență de data întocmirii Deciziei de regularizare. Suplimentar, Biroul Vamal Centru a invitat reprezentantul SRL „Agrosfera-BM” pe data de 10 martie 2022, ora 10.30, la sediul său pentru a face cunoștință cu Decizia de regularizare și a o semna. La data de 10 martie 2022 reprezentantului reclamantului i-a fost comunicată Decizia de regularizare nr.395 din 07.03.2022, conform căreia au fost calculate obligații vamale în sumă de 119 366, 73 lei și penalități în sumă de 44 662, 50 lei, iar în total - 164 029, 23 lei.

În temeiul art. 288-289 Cod vamal, reclamantul a contestat Procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.10.22/02-R din 15.02.2022 și Decizia de regularizare nr.395 din 07.03.2022 la Serviciul Vamal al Republicii Moldova, depunând la data de 17.03.2022 o cerere prealabilă în acest sens, prin care a solicitat anularea actelor vizate. Conform răspunsului pârâtului Serviciul Vamal nr.28/11-5731 din 15.04.2022, recepționat de către reclamant la data de 22.04.2022, cererea prealabilă a fost respinsă, pârâtul menționând că acțiunile organului vamal, în circumstanțele speței, sunt legale și întemeiate, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate nu există.

A menționat că, pârâtii au interpretat și aplicat eronat normele legale incidente cazului, nu au luat în considerare circumstanțe factice și de drept relevante, ceea ce a condus la emiterea unor acte administrative ilegale. Consideră că certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. E 0278997, nr. E 0278998, nr. E 0278999 din 16.10.2018, pe baza cărora reclamantul a beneficiat de tratament tarifar preferențial la importul celor 3 unități de transport, reprezintă, prin definiție, dovezi de origine care garantează dreptul la acest tratament tarifar preferențial.

Direcției Regionale Vamale București, România, în calitate de autoritate vamală din partea contractantă exportatoare, i s-a incumbat obligația, la momentul eliberării certificatelor EUR.1, să solicite/verifice de la SC „EVW HOLDING” SRL, în calitate de Exportator care pretinde eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, toate documentele necesare care fac dovada caracterului original al produselor respective. Or, conform art.16 alin.(5) din Protocolul II „Definiția noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă” al Acordului de Asociere RM- UE, Autoritățile vamale care eliberează certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 iau toate măsurile necesare pentru a verifica statutul de produse originare al mărfurilor și îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat.

A susținut că, aceeași responsabilitate a autorităților vamale din țara exportatoare de a verifica statutul de produse originare, atunci când eliberează certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1, este prevăzută și în art.16 alin.(7) din Convenția PEM, conform căreia autoritățile vamale care emit certificate de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED iau toate măsurile necesare pentru a verifica caracterul original al produselor și îndeplinirea celorlalte condiții ale prezentei convenții. În acest scop, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor

exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar. Autoritățile vamale se asigură, de asemenea, că formularele menționate la alineatul (2) sunt completate corect. În special, acestea verifică dacă rubrica rezervată denumirii produselor a fost completată astfel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă.

Prin prisma acestor reglementări, rezultă că, eliberarea unui certificat EUR.1 este precedată de o verificare de către autoritățile vamale din țara exportatoare a documentelor care dovedesc caracterul original al mărfurilor în sensul Convenției PEM. Astfel, până la proba contrară, operează prezumția că orice certificat EUR.1 este valabil/autentic pentru a beneficia de tratament tarifar preferențial, or a fost eliberat în baza unui control efectuat de către autoritatea vamală emitentă.

În continuarea alegației supra, menționează că, este pertinent răspunsul Direcției Regionale Vamale București nr. MBR_DRVB/SRV/10608 din 29.06.2020, conform căruia certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. E 0278997, nr. E 0278998, nr. E 0278999 din 16.10.2018 sunt autentice, iar asta semnifică faptul că autoritatea vamală din partea contractantă exportatoare confirmă valabilitatea actelor emise - fapt pe care Autoritatea Vamală a Republicii Moldova trebuia să îl rețină necondiționat, or însăși certificatul reprezintă dovada de origine care dă drept la aplicarea tratamentului tarifar preferențial. În ceea ce privește mențiunea din răspunsul Direcției Regionale Vamale București precum că nu se poate confirma originea preferențială a mărfurilor vizate în speță în sensul prevederilor din Apendicele 1 la Convenția PEM, pentru că în cadrul controlului ulterior exportatorul nu a putut prezenta documente și informații necesare în susținerea originii declarate, această constatare urmează a fi apreciată în coroborare cu faptul că, în același timp, Autoritatea vamală a României declară că certificatele EUR.1 în speță sunt autentice, (a se vedea DEX-ul: AUTENTIC, -Ă, autentici, -ce, adj. care este conform cu adevărul, a cărui realitate nu poate fi pusă la îndoială; recunoscut ca propriu unui autor sau unei epoci. ♦ (Jur.) (Despre acte) întocmit legal.).

A mai reținut reclamantul că, în conformitate cu standardul SMV ISO 3780/2010 „Vehicule rutiere. Cod de identificare a constructorilor (WMI)”, aprobat prin hotărârea Institutul Național de Standardizare și Metrologie nr.432-ST din 18.11.2010, unitățile de transport în cauză, pe baza verificării codului VIN, corespund țării producătoare Suedia - țară membră a Uniunii Europene. În dezvoltarea acestei idei, susține că sunt pertinente și concluziile expertului din cadrul Camerei de Comerț și Industrie a RM, Filiala Ungheni, care a constatat că cele trei unități de transport în speță, pe baza verificării codului VIN, corespund țării producătoare Suedia - țară - membră a Uniunii Europene.

A menționat că, este neîntemeiat argumentul pârâților de a respinge solicitările reclamantului în temeiul art.32 alin.(6) din Protocolul II „Definiția noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă” al Acordului de Asociere RM-UE, care prevede că, în cazul unor suspiciuni întemeiate și în absența unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de efectuare a verificării sau în cazul în care răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză dreptul la tratament preferențial, cu excepția unor circumstanțe excepționale. Or, în speță, reiterează că, autoritatea vamală din partea contractantă exportatoare a confirmat valabilitatea actelor emise, menționând că certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr.E 0278997, nr.E 0278998, nr. E 0278999 din 16.10.2018 sunt

autentice. Iar faptul că autoritatea Vamală română a refuzat să se expună pe marginea caracterului original al produselor exportate în speță pe motivul neprezentării de către exportator a documentelor pertinente, este acoperit, inclusiv, prin concluziile expertului inserate în Raportul de expertiză nr.0458729 din 18.05.2022, efectuat de către expertul din cadrul Camerei de Comerț și Industrie a RM, Filiala Ungheni.

A solicitat reclamantul anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.10.22/02-R din 15.02.2022; anularea Deciziei de Regularizare nr. 395 din 07.03.2022 conform căreia în privința SRL „Agrosfera-BM” au fost calculate obligații vamale în sumă de 119 366, 73 lei și penalități în sumă de 44 662, 50 lei, iar în total - 164 029, 23 lei; anularea răspunsului Serviciul Vamal nr. 28/11-5731 din 15.04.2022.

Prin hotărârea din 10 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea în contenciosul administrativ depusă de SRL „Agrosfera-BM” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative, ca neîntemeiată.

La data de 19 octombrie 2022, SRL „Agrosfera-BM” a declarat apel împotriva hotărârii din 10 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de SRL „Agrosfera-BM” și s-a menținut hotărârea din 10 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 122, 123-139).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, s-a stabilit cert faptul că, de către partea intimată a fost recepționat răspunsul Autorității Vamale a României nr. MBR DRVB/SRV/10608 din 29.06.2020, prin care i s-a comunicat faptul, că certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. E 0278997, E 0278998 și E 0278999 din 16.10.2018 sunt autentice, însă nu poate confirma originea preferențială în sensul prevederilor Apendicelui I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, a mărfurilor.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, prin răspunsul autorității vamale din România, s-a confirmat doar autenticitatea acestor certificate de origine, dar nu și caracterul original al acestora, declarat de către exportator la momentul exportului. În consecință, autoritatea publică vamală întemeiat a statuat că, pentru mărfurile importate, SRL „Agrosfera-BM”, a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200).

A menționat instanța de apel că, apelantul a invocat faptul că caracterul original al mărfurilor importate este confirmat prin concluziile expertului inserate în Raportul de expertiză nr. 0458729 din 18.05.2022, efectuat de către expertul din cadrul Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, Filiala Ungheni. Însă, din analiza raportului menționat se atestă că, acesta a fost întocmit cu scopul de a identifica automobilul și a determina țara de origine a acestuia.

Or, Curtea de Apel Chișinău a reiterat că, conform art. 32 din Protocolul II Definiția noțiunii de „produse originare”, și metodele de cooperare administrativă la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014 se indică expres că: Verificarea se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. În acest scop, acestea

au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat.

Prin urmare, raportul de expertiză emis de către expertul din cadrul Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, Filiala Ungheni nu are relevanță cazului din speță și nu poate servi ca probă întru susținerea originii mărfurilor importate, or, autoritatea competentă de a efectua verificarea acestui aspect este doar autoritatea vamală din partea țării exportatoare.

A mai reținut instanța de apel că, conform art. 15 alin.(2) din Codul administrativ, operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț. Astfel, reieșind din constatarea legalității actului administrativ contestat – Decizia de regularizare nr.395 din 07.03.2022, instanța de fond întemeiat a respins și pretenția SRL „Agrosfera-BM” cu privire la anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.10.22/02-R din 15.02.2022, la fel întemeiat fiind respinsă și pretenția cu privire la anularea răspunsului pe marginea cererii prealabile nr.28/11-5731 din 15.04.2022, ca fiind neîntemeiate.

A concluzionat că, argumentele expuse de către SRL „Agrosfera-BM” în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată.

La data de 26 iunie 2023 SRL „Agrosfera-BM”, a depus cerere de recurs nemotivată, iar la data 21 iulie 2023 cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 143-144, 147-153), solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, soluția instanței de apel și cea a primei instanțe, sunt ilegale dat fiind faptul că la judecarea cauzei instanțele inferioare au aplicat în mod eronat legea, respectiv nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Invocă recurentul că este eronată motivarea instanței de apel privind irelevanța raportului de expertiză, pe motiv că doar autoritatea vamală din țara exportatoare este competentă de a verifica originea mărfurilor în sensul Convenției PEM. Or, dacă de analizat norma prevăzută la art. 32 din Protocolul II Definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele-membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, potrivit căreia: verificarea se efectuează de către autoritățile vamale din țara exportatoare, nicidecum nu compare întemeiată concluzia instanței de apel. Mai mult, din perspectiva art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată „s-a eschivat” de la obligația ce i se incumbă prin efectul legii de a aprecia toate probele din dosar în ansamblul și interconexiunea lor.

Cu referire la dreptul autorității vamale de a efectua controale post-factum privind autenticitatea certificatelor EUR.1 care oferă dreptul la aplicarea tratamentului tarifar preferențial, recurentul a invocat că ambele instanțe dezbat foarte profund dreptul autorității vamale din țara importatoare să desfășoare controale post-factum, solicitând asistență internațională.

A menționat recurentul că instanța de apel, dar și prima instanță, au eludat de la obligația de a da apreciere motivelor invocate de către recurent, or, Curtea Supremă

de Justiție și CtEDO au statuat că instanțele naționale au obligația să motiveze soluțiile judiciare, având în vedere că onorarea respectivei obligații are efect deopotrivă asupra înțelegerii aprecierii instanței și motivelor care au stat la baza respingerii cererii, or neonorarea obligației respective lipsește partea de un recurs efectiv și de un proces echitabil.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de SRL „Agrosfera-BM”, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău la data de 20 iunie 2023. Astfel, la data de 26 iunie 2023 recurentul a depus cerere de recurs nemotivată.

Alineatul (2) al art. 245 din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevedea că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 05 iulie 2023 (f.d. 142).

La data de 21 iulie 2023, SRL „Agrosfera-BM”, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 169).

Astfel, recursul depus de Svetlana Garștea-Bria, reprezentată de avocatul Prodan Svetlana, împotriva deciziei din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de SRL „Agrosfera-BM”, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de SRL „Agrosfera-BM”, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Agrosfera-BM”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de SRL „Agrosfera-BM”, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc